

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК ХСІІ. Ч. 232.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 5-го ГРУДНЯ 1985

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 5, 1985

No. 232. VOL. XCII.

ВІЗЕНТАЛЬ ВЖЕ ВІДДАВНА ШИРИВ НАКЛЕПИ ПРО УКРАЇНЦІВ

Джерзі Сіті. Як інформують з Німеччини, в жовтні 1985 року відбулася в радіо Зальцбург, Австрія, дискусія із Сімоном Візенталем, в якій він виразно заявив, що переслідує не лише нацистів, але також колаборантів - українців, які належали до СС і вихали нелегально до ЗСА і Канади. Тому тепер він робить старання перед урядами цих країн, щоб їх позбавити громадянства.

При цьому виражається, що такі наклепи на українців були в споминах С. Візенталю, виданих вже ранішими роками. У книжці п. н. "Я ловлю Айхмана", виданій у 1961 році, на ст. 9-й він пише: "Вже шість днів після зайняття Львова, а це 16-го вересня 1941 року, мене жакливо побили українські члени німецької військової частини. Ця частина називалася "Соловій" ("Нахтігаль"), і її члени запропорили мене до в'язниці Бриггид. Там впритував мене український поліцейський. Боднар, що колись працював у мене мулярем".

У книжці п. н. "Убивши такий живуть", виданій у 1967 році на ст. 35 читаємо, що у Першій світовій війні "більшовицькі війська були погані, але українська кіннота ще гірша. Вони гнали нас своїх малих коників через містечко Бучач, як колись козаки, плондрили, знасилували і мордували... Як Сімон Візенталь перебігав аудію, один із київчиків-українців перешав попері нього "для забави" вдарив його шаблем в ногу. Ця пам'ятка залишилася йому на ціле життя у формі великої блізни". В цій же книжці, описуючи переживання Другої світової війни, С. Візенталь пише, що в 1941-му році "українці сватували свій поворот до Львова погромом, що тривав три дні і три ночі". А акції він стверджує, що "місцеве українське населення Галичини помагало членам Гестапо і СС-ів пильно при винищуванні жителів і замкненні їх в гетто, при тому багато українських помічників поліцейських повололо ще більш брутально ніж німецькі члени СС".

Далі Візенталь подас, не такую свою заяву в дужках: "У Франції німці часто не могли відрізнити жителів від французів. Гестапо спровадило собі українців, які виступали для них французьких жителів".

В книжках автор описує також свою молодість і життя в Галичині, як теж свою працю архітекта, після технічних студій в Празі і на львівській політехніці.

Обидві книжки видані вже перед роками, вміщася перекладено їх на 19 різних мов і вони поширені по цілому світі.

Усі накленніцькі "споминок" С. Візенталю стали джерелом для советської пропаганди, на які вони часто покладаються залюбки у своїх книжках. м. і, також в англійській мові, як наприклад "Ми обинуємо" авторства відомого ворога українців Валерія Стіркула.

М. ЦАРНИКІН В ЧИКАГО

Чикаго. — Український Інститут Модерного Мистецтва та 84-й Відділ СУА запрошують громадянство на доповідь Марка Царинника, поета й журналіста з Торонто, Канада. Доповідь про Олександра Довженка відбудеться в суботу, 14-го грудня ц.р., о год. 7-й вечора в приміщенні інституту, при 2320 Вест Чикаго аве. В неділю, 15-го грудня, буде доповідь про голод 1932-33 років.

РІЗДВЯНИЙ БАЗАР

Моррісави, Н. Дж. — 61-й Відділ СУА у Виппані Н. Дж., запрошує всіх на різдвяний базар, який відбудеться в суботу, 7-го грудня ц.р., від години 10-ої ранку до 4-ої по полудні тут, у Морріс музеї при Normandy Hts. and Colombia Trk. Базар включатиме: музичну програму, виставки етнічних груп з повіту Морріс, продаж печива, харчів, різноманітних виробів.

„СЛУГА ДВОМ ПАНАМ" — ТРІОМФ ПРАЦІ

Нью Йорк (О. К.). — Коли в неділю, 17-го листопада ц.р. численно зібрана українська публіка міста Нью Йорку та околиць раз-у-раз викликала оплесками на сцену молодих виконавців комедії Карльо Гольдони "Слуга двом панам", а зокрема керівника Студії Мистецького Слова Лідію Крушельницьку, це було признанням для перших, а виявом великої пошани для Л. Крушельницької за цей велетенський вклад праці, що його вона знову дала, підготувавши своїх молодих учнів до цієї нової прем'єри, першої після нещасливого знищення цілого прибутку довгих років у вогні Народного Дому, де знаходилися приміщення Студії.

Треба справді подивляти Л. Крушельницьку за те, що здавалося б, неможливе у сьогоднішніх еміграційних обставинах діло плекання театрального українського мистецтва не професійними силами, а молодими його ентузіастами, що під проводом свого керівника вичають перші важкі кроки на сцені та це і в українській мові, яка для деякого з них щойно через науку в Студії стає справді чистою та багатішою.

Тому глядачі кожної вистави Мистецької Студії мусять приймати до них відразу трохи іншій критерій та радіти зі широго серця успіхам молодих акторів та тих усіх, що допомагають їм у їхній праці.

Найновіша прем'єра була саме так одним таким успіхом усіх акторів, їхньої учительки та цілого ряду допоміжних сил, що всупе-

реч усім перешкодам поставили класичну комедію італійського автора на такій висоті: Око глядача віталося від самого початку п'єси прекрасними одягами та декоративними достосованими до часу дії XVIII сторіччя, що їх виконали Ельмира Геруляк, Марішка Шуст, Ватку Уено та цілий ряд молодих помічників, з гармонійними та типічними для добрих рухів і танців, які, як завжди, вивчила актриса Ольга Кравчук-Івасюк. Відповідна музика композиції проф. Ігоря Соневицького вживовувала час поміж змінами декорацій у виконанні композитора на фортепіано та Катрин Вуд на флейті.

Справді, треба було подивляти всіх молодих виконавців, які із сучасної доби "рок мюзик" і відео зуміли "переставитися" на лічарів і дам в перуках, кринолінах і з шаблями при боці та це почувається так свobodно у своїх нових ролях. Скільки часу, праці, терпеливості вложено спільно у цю переміну важко обрахувати, що вже й говорити про вичення роль, які наші актори виконували зовсім без сфелера.

Немає ніякого сумніву, що усі вони вклали максимум зусиль, щоб якнайкраще віддати усі ті постаті із італійського життя та відтворити перед публікою складний сюжет із доволі швидкою акцією та рядом окремих сцен. Можна сказати, що кожна і кожен із молодих акторів і актрис були на висоті своїх завдань і важко виявити гру будь-якого одного понад другим.

Члени 1,000-річчя Хрищення Руси-України відвідали УБС

Сидять (зліва): д-р С. Ворох, д-р Р. Ричок, проф. О. Прицак й Е. Попіла; стоять: Б. Робах, І. Хамуляк, Д. Кордуба та В. Баранецький.

Скентон, Пенн. (ІЯХ). — Представники Комітету Тисячоріччя Хрищення Руси-України — Гарвардський Проект відвідали тут Екзекутивний Український Братський Союз, де їх гостинно і сердечно прийняли Едвард Папіль і д-р Роман Ричок. Президент Екзекутиву Іван Олексин в останній хвилині був перешкоджений і не міг бути присутнім. Членів Ділового Комітету Гарвардського Проекту репрезентували проф. Омелян Прицак, д-р Степан Ворох, інж. Дам'ян Кордуба, Богдан Робах, мгр Володимир Баранецький і мгр Іван Хамуляк.

Найголовнішу увагу під час цієї зустрічі присвячено проблемі видання по 40

(Закінчення на стор. 4)

УМ дає курс виготовлення прикрас на ялинку

Нью Йорк (УМ). — Курс виготовлення прикрас на ялинку в українському стилі відбудеться тут в Українському Музеї в суботу, 7-го і 14-го грудня, і в неділю, 8-го і 15-го грудня, від 2-ої до 4-ої год. по полудні.

Діти і дорослі матимуть нагоду навчитися робити традиційні українські прикраси на ялинку. Учасники будуть робити зіп'як, павуки, іжаки, пташки та інші з паперу, соломки, намістини і кольорових стрічок. Зроблені ними прикраси учасники зможуть взяти до дому.

В дні різдвяної програми буде виставлений вертеп, подарований Музеєві 64-им

Відділом Союзу Українок Америки. Вертеп проєктувала мисткиня Слава Геруляк згідно зі стародавньою українською традицією. Також буде виставлена ялинка з виготовлених прикрасами.

Оплата за одне зайняття: дорослі — 4 дол., пенсіонери і студенти від 12 років — 3.50 дол., члени УМ — 3 дол., діти від 7 до 12 років — безплатно. Плата включає матеріали.

Учасність тільки за попередніми записами на число телефону: (212) 228-0110. Адреса Музею: 203 Друга авеню, Нью Йорк, Н. Й. 10003.

Вийшов ще один альбом картин В. Курилика

Торонто. — Напередодні восьмої річниці смерті відомого українського канадського мистця-малювача Ва-

силя Курилика (1927-1977) осінню цього року на полицях книгарень з'явився ще один альбом його картин п. н. "They sought a New World. The story of European immigration to North America", виданий в Канаді і ЗСА. Є це вибір 28 кольорових репродукцій, які були поміщені в його попередніх альбомах, пов'язані з життєвими іміграційними етнічними групами, в тому і українців у згаданих країнах.

Картини супроводять розповіді Маргарет С. Енгелгарт про те, чому імігранти "шукали нового світу", як тут дісталися, що тут знайшли і як влаштувалися, та коментарі В. Курилика. Етнічність картин дуже дискретна, без їхньої ідентифікації. Наприклад, картину, на якій видно жіночку і дівчинку, що приготувують вареники, на стіні портрет Т. Шевченка, без пояснень треба віднести до серії, присвяченої українським імігрантам. На четвертій сторінці тверді обкладинки сказано, що В. Курилик був сином імігранта з України.

Цей альбом виданий на домагання європейських видавців, які знають мистця, бо його чотири найбільш популярні альбоми для молоді були перевдані в кількох мовах та в кількох європейських країнах тиражем близько півмільйона примірників.

У ЛМКЛЮБІ ДОПОВІДАТИМЕ Д-Р В. ШАНДОР

Нью Йорк. — У п'ятницю, 6-го грудня ц.р., о год. 7-й вечора, тут у приміщенні цього Клубу при 136 Друга аве., доповідатиме д-р Вікен Шандор, колишній представник Карпатської України в Празі, на тему: "Праця Представництва Карпатської України в Празі, в роках 1938-39".

КАРДИНАЛ ВІЛЛЕБРАНДС ЗАКЛИКАЄ ДО ЄДНОСТІ ХРИСТІЯН

Рим. — Кардинал Йоганнес Виллебрандс, голова ватиканського секретаріату для єдності християн заявив у понеділок, 2-го грудня ц.р., на синоді єпископів Католицької Церкви, який починає підсумовувати свої двотижневі наради, що слід подумати про збільшені заходи у справі єкуменізму католиків з іншими християнськими Церквами.

Заява згаданого кардинала на пресовій конференції включала також два інші контрверсійні, на думку багатьох спостерігачів, справи, а саме: відношення християн-католиків до життя і пропонованої ним тісної співпраці із Світовою Радою Церков, осідком якої є місто Женєва у Швейцарії. У першій справі кардинал Й. Виллебрандс відмітив, що це не наспіли, мовляв, сприятливі умови для того, щоб Церква, очевидно Католицька, пропонувала жидом простити католикам їхню провинку за участь у минулих переслідуваннях жидів. Кардинал Виллебрандс вважає, що співпраця між католиками і жидами мусіла б значно поправитися, щоб таку пропозицію було позитивно сприйнято обидвома сторонами. Він підкреслює, що це Другий Ватиканський Синод засудив усі форми антисемітизму і переслідування жидів у світі.

Щодо дальшого розвитку співпраці між християнами і євентуального їх поєднання в одну Церкву в майбутньому, то першим кроком такого наближення є затиснення співпраці із Світовою Радою Церков, яка об'єднує протестантські та східно-православні Церкви. Досі, на думку кардинала Виллебрандса, Римокатолицька Церква цікавилася тільки доктринальними питаннями і не старалася мати свого постійного представника в Раді чи стати її членом. Сам Виллебрандс нібито не підтримує членства Ватикану у Раді Церков, але буде сприяти поширенню співпраці, яка повинна бути значно збільшена.

Обороні теорії кардинала Й. Виллебрандса заявив, що ідея співпраці християн за понтифікату сьогодинішнього Папи Івана Павла II, застрягла на місці. Були навіть намагання у Ватикані зменшити значення секретаріату єдності, заявив деякі учасники синоду.

Присутність 10-ох протестантських і східно-православних представників на Синоді, у характері спостерігачів, тепле привітання їх Папою під час сесії і на полуденку, оцінюється в Римі, як "добрий знак" позитивного звороту до ідеї єкуменізму.

У СВІТІ

НІКАРАГУАНСЬКІ сандіністи розпочали процес встановлення дипломатичних зв'язків з Китайською Народною Республікою. Делегація сандіністів, яку очолює міністер закордонних справ Нікарагуа Мігуель д'Ескобо, виїхала до Пекіну для переговорів з тамтешніми лідерами. Політичні спостерігачі думають, що Нікарагуа буде першою державою в Центральній Америці, яка повністю зірве дипломатичні зв'язки з Тайваном і переставиться на співпрацю з комуністичним Китаєм. Пекін, як відомо, авесь час підтримував становище сандіністів на міжнародних форумах і засуджував ЗСА за втручання у внутрішні справи центральноамериканських країн. Раніше Нікарагуа засуджувала Пекін за "агресивні дії" проти В'єтнаму.

В ЛЮКСЕМБУРГУ закінчилися наради міністрів закордонних справ 10-ох членських держав Європейської економічної співплоті, які, як виглядало з повідомлень, комує хотілось їх зрівнати. В поблизу приміщення у якому відбувалось конференція невідомі терористи підклали бомбу великої розривної сили, яка спричинила деякі матеріальні шкоди. Жертв в людей не було і замахом не вдалося перервати наради міністрів. Згідно з офіційною інформацією міністра закордонних справ Франції Роланда Дюма, між членськими державами починають поправлятися відносини. Він однак, не бажав входити в деталі і не відповідав на питання кореспондентів, які саме різниці в поглядах існують в ЕЕС.

КОМУНІСТИЧНИЙ УРЯД ЕТІОПІЇ погрозив французькій гуманітарній організації "Лікарі без кордонів", що він припинить їхню діяльність, якщо лікарі і взагалі помічний медичний персонал будуть займатися політичною і критичною діяльністю, яка тепер існує в Етіопії. Минулого місяця названа французька організація перша вдала у великій дивній тривоги з приводу переселення акції уряду у якій, як тоді говорилися, загинуло біля 50,000 осіб.

В ГАМБУРГУ, ЗАХІДНА Німеччина, дійшло до зудару скрайньо-лівих демонстратів з поліцією, у висліді чого 10 осіб були поранені між ними два поліцейські. Поліція арештувала кілька осіб. Комуністи, соціалісти й інші поліплатні лівини, протестували проти з'їзду в Гамбурзі консервативної групи. Демонстранти намагалися дістатися до приміщення з'їзду, але доругу їм заступили кордони поліції. Політичні спостерігачі звертають увагу, що взагалі в Західній Німеччині поширився рух лівих, мабуть підтриманий Москвою і сателітними країнами Східної Європи.

СОВЕТСЬКІ ГАЗЕТИ "Красная Звезда", орган міністерства оборони і "Сельская Жизнь" почали вести пропагандивну кампанію для прославлення тих советських воєнків, які служать в Афганістані і "несуть допомогу братньому афганському народові". Користуючись сталінськими методами возвеличення "геройства" газети описали історію Ніколая Кузнецова, який, попавши у безвихідне положення, підірвав себе гранатою і таким способом загинув сам і забив всім антикомуністичним повстанцям. Очевидно, західні засоби масової інформації не мають можливості перевірити цього випадку. Советська преса тепер чимраз частіше поміщує статті і замітки про вірну службу молодих воєнків і про "успішні" бої в Афганістані.

ЛІБЕРАЛИ ПЕРЕМОГЛИ радикальну партію Квебека, яка проповідувала свого часу відлучення провінції Квебек від решти канадської території і створення самостійної франкомовної держави. Лідер ліберальної партії у провінції Роберт Боррасса повернується на пост прем'єр-міністра провінційного уряду, який він очолював від 1970 до 1976 року.

КОРАСОН Акіно, дружина забитого пострілом з криса філіппінського лідера опозиції заявила, що вона кидуватиме на місце президента у виборах в лютому 1986 року проти теперішнього президента Фердинанда Маркоса. Церешення вона зробила під тиском багатьох опозиційних груп, які надіються, що розголошення справи вбивства Беніньо Акіно в 1983 році допоможе їм виграти президентські вибори, якщо вони відбуватимуться під наглядом представників інших демократичних держав.

БІЛИЙ ДІМ ШУКАЄ ЛЮДИН НА МІСЦЕ Р. МЕКФАРЛЕЙНА

Вашінгтон. — Офіційні речники Білого Дому повідомили, що президент Роналд Реген й інші його найближчі співробітники, інтенсивно шукають відповідної людини, яка могла б прийти на місце Роберта МекФарлейна, головного дорадника Президента у справах крайової безпеки, який, хоч формально ще не проголосив своєї резигнації і не визначив дати відходу, але заявив Р. Регену, що він бажав покинути Білий Дім і відійти від політики у приватне життя. Ніхто, ані Білий Дім ані сам МекФарлейн не подають справжньої причини відходу молодого відносно і злібного та холоднокровного дорадника Президента, якому ЗСА у великій мірі завдячують солідну підготовку і перебіг конференції на вершинах між президентом Р. Регеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Михайлом Горбачовим в Женеві.

Пойформовані особи у Вашингтоні натякають однак на існуючий довгий і неприємний конфлікт, який існує між МекФарлейном і Дональдом Рігеном, шефом штабу Білого Дому, який належить до групи "непопущених" дорадників Р. Регена.

Як можливих кандидатів у Вашингтоні називаються прізвища Дейвида Абшіра, делегата ЗСА до Північно-Атлантичного Оборонного Союзу, Лоренса С. Геллбурга, колишнього заступника державного секре-

таря, Френка С. Карлуччі, колишнього заступника секретаря Департаменту оборони і віцеадмірала Джейна М. Поінтекстера, теперішнього заступника МекФарлейна. Говориться, що особа Д. Абшіра фігурує у цьому списку на першому місці і він має найбільше вигляди зайняти цей пост. Він, перед приходом у політику, займав становище екзекутивного директора Джорджтаунського центру для стратегічних студій і міжнародної політики.

Максимальна платня, згідно з теперішнім регуляментом, визначена Урядом для головного дорадника у справах крайової безпеки, вносить 75,000 доларів. Це відносно низька винагорода, якщо врахувати відповідалість, яку має така особа в Білому Домі.

Речник Білого Дому Лері Спікс заявив кореспондентам, що Президент високо оцінює працю Р. МекФарлейна. Він, на питання кореспондентів вимовився, як раніше інші представники Уряду, назвати точну дату відходу головного дорадника, кажучи, що про це повідомлять засоби масової інформації. Президент і сам МекФарлейн.

Політичні спостерігачі кажуть, що з відходу молодих людей з Білого Дому "стара гвардія" республіканців, особливо Джордж Шулі і Доналд Ріген, знову переберуть повністю владу політики у свої руки, правдо подібно зі шкодою для ЗСА.

В АМЕРИЦІ

ДРУЗІ І КОЛИШНІ колеги президента Роналда Регена зібралися на урочистий вечір, влаштований в його честь у Голлівуді. Вони згадували, як Р. Реген, в минулому президент профспілки кіноартистів, був спортивним радіокомментатором, а потім артистом, перш ніж вступити в політичне життя. Увесь збір від вечора призначений на фонд допомоги дітям-інвалідам.

КРАЙОВИЙ ФОНД гуманітарних досліджень вибрав професора філософії Оксфордського і Чикагського університетів Лескеа Коляковського, відомого польського дослідника і критика марксизму, щорічним лектором на Джефферсонських читаннях у травні наступного року. Лектор вибирається кожний рік радою Крайового фонду і дістає за лекцію 10,000 дол. Право прочитати лекцію вважається високою честью, якою американський Уряд удостоює письменників і вчених. Професор Л. Коляковскі — перший неамериканець, удостоєний такої чести.

ДВАНАДЦЯТЬ МОЛОДИХ політичних діячів ЗСА виїхали до СРСР в двотижневий поїздку, під час якої вони мають намір ознайомитися з політичним кліматом у Советському Союзі після зустрічі лідерів двох країн. Група представляє американську раду молодих політичних лідерів, які підтримують особисті контакти між політиками, молодими 40 років.

РЕЧНИК МІНІСТЕРСТВА закордонних справ В'єтнаму сказав, що в'єтнамський уряд готовий відітнути зустріч з американськими представниками для припинення пошуків останків американських воєнків, що загинули в В'єтнамі. Він також заявив журналістам, що в'єтнамський уряд хотів би вирішити проблеми, зв'язані з пошуками останків загинувших американців, у найближчі два роки.

ЯК ПОВІДОМЛЯЄ китайське пресове агентство, капіталовкладення ЗСА в комуністичному Китаї досягли одного більйона доларів і З'єднані Штати Америки займають провідне становище серед усіх країн, які вкладують гроші в китайську економіку. Пресове агентство повідомляє, що 150 мільйонів доларів американських компаній вклали в спільні американсько-китайські підприємства, 600 мільйонів на пошуки нафти. Американці вкладують гроші в різні ділянки китайської економіки — від видобутку нафти і важкого машинобудування до туризму і харчової промисловості.

ПРАЦІВНИКИ СЛУЖБИ іміграції і натуралізації передбачають величезний наплив у недалекому майбутньому в'єтнамців, які бажать поселитися в ЗСА. За період від 1976 до 1982 року з В'єтнаму емігрувало 1,1 мільйона громадян. Лише в цьому році до ЗСА приїхало 125,000 в'єтнамців. Речник державного управління у справах втікачів Майкл Андерсон повідомив, що з проханням про в'їзну візу до ЗСА звернулося вже 600,000 в'єтнамців.

ЗСА ВИЗНАЛИ ПРИСУТНІСТЬ трьох старшин на чолі з генералом Робертом Вігінном на летовищі Валлетті під час штурму захопленого терористами літака на Мальті. Офіцери прибули на Мальту разом з єгипетськими воєнками на прохання уряду Єгипту, але не брали участі ні в самій операції, ні в керівництві нею. Речник Адміністрації ЗСА заявив, що офіцери були послані на Мальту, щоб "морально підтримати" Єгипет.

ПОЛОВИНА АМЕРИКАНСЬКОЇ допомоги, наданої афганським повстанцям, не доходить до призначення. Як вважають пакистанські спеціалісти, керівники афганської іміграції в Пакистані і особи, відповідальні за вантажі, продають, обмінюють або приховують значну кількість вантажів, призначених для партизанів. Представники в'єтнамської Адміністрації пооджкують з тим, що значна частина вантажів пропадає, але вважають, що лише 20 відсотків американської допомоги не доходить до місця призначення.

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Шпигунство союзника

За своїх шість років урядування президент Роналд Реген уперше в минулу суботу, 29-го листопада 1985 року, присвятив свою щотижневу коротку промову не через усі радіостанції проблеми шпигунства. Можна було передбачити це, бо в останніх тижнях виявлено майже одночасно аж кілька шпигунських афер, при чому не йшлося виключно тільки про советських шпигунів або американців на службі ССРСР, але й про інші країни. На чотири виявлені шпигунські афери дві стосувалися ССРСР, одна комуністичного Китаю й одна Ізраїля. Президент Реген оправдано був, очевидно, сердитий і в гнівному тоні заповів, що в майбутньому треба посилити активність контррозвідки та що винуватих треба буде карати без уваги на те, у чию користь вони старалися здобути засекречені тайни чи — то військового чи промислово-технічного характеру. Конгрес, який було старався обмежити діяльність ФБІ та СІ-Ай-Ей — тепер напевне схвалить для них дальші фонди.

До шпигунської діяльності КГБ американські керівники кола й широке суспільство вже наче привикли. Але арештування 21-го листопада ц.р. Джанатана Полларда, що був на службі морської розвідки, наробило багато шуму, бо це перший в Америці та взагалі дуже рідкий у світі випадок, що шпигунством займається якась держава супроти свого близького союзника. Шпигунська діяльність Ізраїля на терені ЗСА тим більш обурлива й незрозуміла, що від часу проголошення ізраїльської державної самостійності в 1948 році існування Ізраїля буквально залежало від Америки — від її достав зброї, її первісного вишколювання ізраїльської армії, від її політичної підтримки Ізраїля Америкою (вето ЗСА на Раді Безпеки ООН проти шкідливих для Ізраїля резолюцій), від присутності на Середземному морі 6-ї флотії ЗСА, та від велетенської економічної допомоги, що безперервно пливе відсінь до Ізраїля.

Конкретно — Конгрес схвалив уже 2 більйони 600 мільйонів допомоги Ізраїлю на найближчі два роки на господарські й військові цілі. До тієї давнішої ухвали додано додатково півтори більйони доларів. Ізраїль частинно звертає давні позички, чи бодай платить за отримані довготермінові позички відсотки (не рахуючи беззворотних допомог у постаті достав зброї). Саме тепер впливовий сенатор з Гаваї Деніел Іноу згословив пропозицію, щоб обнизити Ізраїлю відсотки від існуючого великого боргу. Це заощадило б Ізраїлю 700 мільйонів дол. річно.

Ізраїльський уряд заперечив, наче би він вів на терені Америки будь-яку шпигунську роботу. Але Джанатана Полларда обвинувачують, що він займався шпигунською роботою у користь Ізраїля вже півтора року і видав різні дуже важливі засекречені документи. Речник Білого Дому відчитав у минулу суботу дуже рішучу заяву у цій справі. Мовляв, ізраїльський уряд заявив, що готов співпрацювати з американськими чинниками у слідстві і що він допустить американських фахівців до розгляду всіх документів, що їх доставив Поллард, — що переложило першорядне становище Ізраїля, наче би Ізраїль не мав із Поллардом ніякого зв'язку. Однак, — заявив речник Білого Дому, — «на жаль», Ізраїль своєю приречення не дотримує і тому, «закликаємо ізраїльський уряд якнайшвидше виконати своє приречення». Найкращим доказом, що ізраїльська амбасада у Вашингтоні знала про цю шпигунську роботу Джанатана Полларда став факт, що коли тільки арештовано його — негайно відлетіли до Ізраїля два високі службовики ізраїльської амбасади у Вашингтоні, очевидно, причетні до цієї афери.

Шпигуни були, є, і будуть, бо шпигунство — делікатніше кажучи розвідка — це один із засобів самооборони. Але викрадати військові чи промислово-технічні тайни у союзника нечесно, незрозуміло і безпотрібно. Саме тепер Америка грає вирішну посередницьку роль у замиренні на Близькому Сході, конкретно — довіряє ж до згоди Йорданського короля Хусейна на зустріч з ізраїльським прем'єром Шимоном Перезом із такою делегацією, яка репрезентуватиме й палестинців, без Ясіра Арафата і несприятливих для Ізраїля його найближчих прибічників. Без активної ролі американської дипломатії не можна й увести собі замирення на Близькому Сході і загарантування майбутньої безпеки Ізраїля. Тому навіщо було затювати таку немудру штуку із шпигунством на терені Америки?

Але про значення американського союзу й приязні для Ізраїля найкраще знають самі ізраїльські мужи і всі їхні побратими в Америці. І тому, як можна було згорі сподіватися, названий вгорі ізраїльський прем'єр вже перепросив президента Регена, заявив, що Ізраїль переведе у себе слідство, хто саме наказав перевести цю шпигунську аферу і що вона принесла в постаті викрадених документів і запевня, що в майбутньому таке не повториться. Обидвом сторонам залясти на збереженні тісних взаємин — Ізраїль своєю географією важливий для Америки, бо стоїть на дорозі советському гоні до Перської затоки і це такі одинока дійсно демократична країна на Близькому Сході, а для Ізраїля американська приязнь — запорука існування і безпеки. Тому та шпигунська афера буде тільки епізодом, але треба буде довгого часу, щоб цей епізод без решти забувся.

Бразилія — це країна великих і рідко заселених просторів, необхідних природних ресурсів, великих та перенаселених міст, а при тому країна фінансово вбога через нестабільність валютної валюти. Якраз у такому середовищі опинилися у Бразилії українські поселенці, деякі як четверте вже покоління, які проживають у джунглях в околиці містечка Прудентополісу.

У жовтні цього року, завдяки організаційному хистові Петра Бокала, зорганізовано прогулянку до Бразилії, де, між іншим, американські туристи мали нагоду відвідати деякі з тих поселень. Це край Богом і людьми забутий, положений у високих горах посеред джунглі, без електрики, телефонів, лікарської опіки, а у час негода зовсім відмежований від інших поселень. Стан тамошніх вузьких і небезпечних доріг — катастрофічний. Мости на річках чи потоках це примітивні збитий з дощок та без охоронних бар'єрів. Не зважаючи на запевнення, що на цих дорогах не було ще ніякої катастрофи, їзда малим автобусом посеред бездоріжжя пропастей і стін стрімких скель не належала до приємності тим більше, що часом треба було на дорозі затримуватися і відкидати обривні скелі і каміння, що загороджували проїзд.

Не зважаючи, однак, на невідради обставини, ми наїшли там те, що важко знайти хоч би в сучасній Україні, а саме ми наїшли там українську ідентичність, чисту українську мову, якою поправно володіють як діти, так молоді і старші. Ми наїшли там ширшу і сердечну любов до України, любов несплямлену партійними роздорами.

Не зважаючи, однак, на невідради обставини, ми наїшли там те, що важко знайти хоч би в сучасній Україні, а саме ми наїшли там українську ідентичність, чисту українську мову, якою поправно володіють як діти, так молоді і старші. Ми наїшли там ширшу і сердечну любов до України, любов несплямлену партійними роздорами.

В «Літературній газеті», ч. 38, з датою 19-го вересня 1985 року читаємо огляд книжки «Український радянський памфлет», що вийшла друком у видавництві «Дніпро» в Києві цього року. Щоб надати більшій вагомості самому памфлету, огляд попереднього фрагментом із вступного слова до книжки, що його написав Віталій Коротич з такою реплікою: «Зосереджена в тугій памфлетній формі ненависть б'є навіліг — автор памфлету має бути відважним, добре знати не тільки проти кого він, але й за що; ненависть у найкращих памфлетах завжди поєднується з антитезою — з любов'ю до тих, від чийого імені памфлет і націлюється в обличчя».

Віталій Коротич добре знає від чийого імені він говорить. Хоч і спочатку захищували його до «шестидесятників» та й він сам пробував говорити співзвучно під ритм «гуманістичної тональності», що її висунули поети шестидесятих років (згадайте хоч би його рядки: з першої збірки «Золоті руки», 1961: «Я —

Роман Чорнобиль

ПРОБЛЕМИ УКРАЇНЦІВ У БРАЗИЛІЇ

Щойно там наглядно можна бачити, яку колосальну роллю відіграє Церква у житті громади. Священник, який приїжджає до тих так званих колоній, він не лише ісповідник віри, він також дорадник у широкому діапазоні різних справ — від медичних аж до агрикультурних. Щойно там можна оцінити з якою великою повагою і самовідданою працюють над освітою молоді, священники, сестри службниць, катехитки, а то й приватні особи.

Не легке життя і тамошніх хліборобів. З уваги на дуже стрімкі склони гористого терену, рілльничого знаряддя там уживати не можна і усю працю на рілі виконують там ручно. Ранньою весною випалюють відповідний простір джунглі, при чому пнів спалених дерев не викорчуюють і то не лише тому, що нема відповідного знаряддя, але головно тому, що коріння спалених пнів утримують на схилах тонку поволоку урожайної землі. У такому поспіші садять лише кукурудзу і квасолу і ці два плоди землі — це підстава і щорічний харч поселення. Збір плодів зносять на плечах на низини і тоді щойно можна його доставити конем до оселі.

Майже кожна колонія має свою церкву і при церкві початкову школу, де діти вивчають українську і португальську мови у слові і письмі. Школи ці не мають ніякого фінансово-державного забезпечення і переважно їх провадять українські катехитки. Дітей у пе-

редшкіллі дуже багато. Здебільшого роблять вони враження недожених, дуже скромно одягнених і переважно босих, хоч при тому діти дуже чисті і ввічливі. Їх майбутнє безнадійне, бо батьки у тих питомих обставинах не можуть їм забезпечити принаймні середню освіту. Вправді у Прудентополісі, що є центром цієї округи, є дуже гарний Інститут св. Ольги, де навчається приблизно 700 сиріт та дітей убогих селян, але фінансові ресурси цієї інституції також дуже обмежені.

Щоб принаймні частинно прийти з допомогою бразильським українцям д-р Ценко піддав думку заснування у З'єднаних Штатах Америки українського аграрного банку, при чому він сам вкладає на цю ціль суму 10,000 доларів. Фірмову опіку над цією справою перейняв ЗУАДК. Як нас на місці поінформовано, — акція і почин д-ра Ценка дає вже тепер позитивні наслідки і сьогодні в околиці Прудентополісу закуплено кілька сот акрів урожайної землі та у найближчому часі мають там поселити українські безземельні селяни, які у відповідних ратах зі своїми майбутніми доходами сплатять розпарцельовані ділянки з тим, однак, застереженням, що по сплатенні вони зможуть відкупити свої ділянки, але лише іншим українцям. Ця клявуля запевняє тривкість українського стану поселення у Бразилії.

Рівнобіжно до акції д-ра Ценка існує ще одна акція, а саме спонзорування серед-

ньої та вищої освіти українським сиротам у Бразилії. Опіку над цією акцією переняв «Союз Українок Америки», а зокрема референтка цих справ Анна Кравчук (18 Telegraph Hill Road, Holmdel, N.J. 07733).

Ці обидві харитативні акції заслуговують на повну моральну і матеріальну підтримку українців в Америці і Канаді. Ми часто любимося у клічі, «Молодь — це будучність народу». Часто запитуюмо себе, де наша молодість, заставляємося над питанням асиміляції молодого покоління, а все воно свідчить, що нам не байдуже питання майбутнього нашої молоді. Якраз тепер є нагода допомогти молоді, українській молоді у Бразилії. Тож кожному ділом наші добрі наміри.

Українські громади в Америці і Канаді, за дуже малими винятками, виявляють велику жертовність на народні цілі, може і найбільшу жертовність із усіх етнічних угруповань. Ми щедро жертвуємо на церковні, наукові, культурні та політичні організації, інституції та товариства, але все воно є, переважно, для запевнення сучасності. Бразильська допомога акція носить знамя запевнення майбутнього, запевнення ідентичності нації і саме тому вона найбільш доцільна. Занедбання цієї акції обтяжило би наше національне сумління саме під цю пору, коли на батьківщині всіма засобами нищиться і заперечується ідентичність української нації. У подальшому, що дозволить нам користуватися благами нашої прибраної батьківщини, цієї «молоком і медом» багатьох країн, ми повинні всецільно включитися у акцію допомоги нашим землякам у Бразилії.

Рівнобіжно до акції д-ра Ценка існує ще одна акція, а саме спонзорування серед-

Ол. Зозуля

Перший ужин

— Чи ви читаете своїм вчукам українські казки? — А вам же діло до моїх вчуки! Досить, що ходять до української школи.

— Добре що ходять, але дід — це перший учитель. Вчуки вбгли до хати, і мерщій до телевізії. А я навперейми:

— Хочете послухати віршиків? — Петрик зиркнув на сестричку, шморгнув носом і запитав:

— Добре, тільки не довго. Оце, тільки підрубало моє бажання до читання. І почав я читати дитячим голосом:

У золотій пшениці
Синя волошка іскриться,
Руки свої простягає,
До сонця, що золотом
Засяє,
До хмарки, що в небі блукає
І землю дощем напуває,
До вітру, що поле колише,
До срібно-зеленої тиші.

— А що таке волошка? — запитувала Олена.

— Це, — пояснив дід, — синя-синюха квіточка, що росте в пшениці.

— А що таке пшениця? Тут уже треба було не тільки пояснити, а й малюнок колоска показати та продекларувати:

Колосочки, колоски,
Чом в вас золоті сорочки,
Чом вартуєте у полі,
На широкім на роздолі?
— Праці вкладає в нас
Чимало,
Поки жито спілим стало,
Золоті ми не спроста:
Праця завжди золота!

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

У своїй статті п.н. «Ми і бразильські українці» («Свобода» з 16-го листопада ц.р.) В. Сірийський звертає увагу, що треба негайно організувати, «допомогу тій селянській молоді, яка шукає собі кращого життя у бразильських містах... що молоді треба спрямувати до фахових і торговельних шкіл, а найближчих одиноків вислати до високих шкіл».

Це все правильно. Можна ще додати, що це навіть є нашим обов'язком допомогти своїм людям, а головно у шкільництві, щоб вони самі могли підвестися. Слід пригадати при цій нагоді, що при Союзі Українок

— Ну, як, подобається? — Гарно. Тільки чому в них золоті сорочки? Дід усміхнувся, але не пояснив — просить читати ще, а вчуки ні пари з вуст. Тепер послушайте про що просять діти:

Весна чesала річку
Голубу косичку.
Від снігу її купала,
Вов сукню одягла,
Щоб була у річці
Голуба водичка.
Та погано річку дуже
Від людей так їх
Байдухлих:

Воду в річці забруднили,
Закидали, отруїли.
Не купаються в ній діти —
Річку вже не жисть на світі.
Люди, дуже прошу:
Річку ви косу
Вичистіть від бруду —
Краще річка буде.
Поверніть нам річку —
Голубу косичку!

Діти дивилися на діда, ніби щось пригадували, а дід із задоволенням стверджував: — Вірші гарні. Видно, що їх написав розумний поет, що має юрбу дітей. — Ні ж, — дідей же не має. Написала ці вірші восьмнадцятирічна дівчинка Софія Когут, що живе у Львові, навчається в третій класі. Вона наймолодша поетеса в Україні. Вірші її талановиті, цікаві думки і шпирі. Тому її поезії друкують київські журналісти. Це її перший ужин на ниві нашої літератури. Ясно одне — це багатонадійний, рідкісний талант.

Ксенія Галій

Лівінгстон, Н. Дж.

КИТАЙСЬКІ ЛІДЕРИ, намагаючись зупинити хвилю протестів молоді, яка незадоволена теперішньою політикою, «відкритих дверей», підтримуваним Дені Шаопінгом, наказали надрукувати у центральних газетах статтю колисьнього диктатора Китайської Народної Республіки Мао Зедонга, який 46 років тому закликав китайську молоді співувати накази компартії і працювати для «прослави батьківщини». Західні дипломати і кореспонденти в Пекіні, думають, що такий крок свідчить про турботу китайських лідерів рухом молоді, який чого доброго, може перетворитися у масові виступи проти компартії у уряді.

Міністерстві. Під час Директорії, за попертям Отамана Симона Петлюри, на внесок проф. Кошиця, основою Українську Національну Капелю, яка на весні 1919 року вніхала до Європи.

Перший виступ Капелі 11-го травня 1919 року в Празі

Протоісрей Корсуновський згадує із захопленням про цей перший виступ Капелі у Празі, у своїй статті п.з. «Перша перемога проф. Кошиця, яка була помічена у календарі „Нового Шляху“ на 1945 рік ст. 85-86: „Ще в п'ятницю 9-го травня на пробу співу прибула майже вся пражська консерваторія з професорами та учнями включно. Такі велетні як Ферстер, Новак і слава та гордість Чехії, як проф. Зденек Неслді, походилися як діти, вискакували на естраду, обнімали Кошиця і від хвилювання не могли навіть щось сказати, лише викликували: то вжасне, то колосальне... в чародзє. Захоплений п. Кошичка, професор консерваторії і диригент найбільшого співацького з'єднання в Чехії „Глаголь“, яке нараховує понад 5,000 членів, звернувся до Кошиця і хор у палкою промовою: „Ми чехи уважали себе, найбільшим музичним народом, ми вірили, що найкраще в світі співало ми, а тепер бачимо, що ми повинні вчитися у вас!... На другий день прибуло на генеральну пробу багато музичних критиків, які прочитали у журналі „Венкові“ статтю, яка починалася словами Юлія Цезаря, „вєні, вїді, вїші“ (прійшов, побачив, переміг). Концерт відбувся у неділю 11-го травня 1919 року в „Народнім Дивалі“. Публіка була вибрана, поважна, міністри, вищі урядові, амбасадори та консули різних держав. Свідками цього тріумфу були дехто з наших чільних людей, як проф. Михайло Грушевський, міністер Жуковський та інші, які несприятливо ставилися до поїздки Капелі, а тут побачили, що варто було їхати. На тому концерті одержав Кошиця, перший в Європі, величезний лавровий вінок, який відкривав вінок діло Європи».

З Праги вирушила Українська Національна Капеля до інших столиць Європи. В Парижі дочка всемогутнього президента Клемансо, творця Версальського миру, в колосальному амфітеатрі, запросила Кошиця до президентської ложі, і при громових оплесках найдобірнішої паризької публіки, передала йому своє призначення на дорожню відзнаку. Також у Брюсселі, бельгійська королева вшанувала Кошиця і українську пісню відзначенням та привітом.

Закінчення буде.

Богдан Остап'юк

ОЛЕКСАНДЕР КОШИЦЬ

(До 110-річчя народження)

Олександр Кошиць народився 30-го серпня 1875 року в сім'ї о. Антонія Ігнатівича Кошиця у селі Ромашки Канівського повіту на Київщині. Коли йому було два роки, переніс батько на пароплаві в село Тарасівку, Звенигородського повіту. Поля Тарасівки межували з селом Кирилівкою, батьківщиною Т. Шевченка. Молодим хлопцем служив Шевченко в о. Ігнатія Кошиця, недалеко Звенигородки. Отець Ігнат Кошиць був саме правдлом Олександром Кошицем. В Тарасівці пройшли його дитячі та юні роки.

В останній статті, яку писав Кошиць на смертному ложі у Вінніпегу, що її помістив „Новий Шлях“ у календарі за 1945 рік ст. 35-37 під заголовком „Недостіпна пісня“ читаємо: „На нашій святій Україні є одне місце, до якого лине душа й серце кожного українця, то б він не був. Це село Кирилівка, Звенигородського повіту, батьківщина Т. Шевченка. Доля дала мені щастя майже весь молодий вік прожити у тих місцях, і моя душа і серце зв'язані з ними міцним ланцюгом почувань, переживань і спогадів, бо через яр від Кирилівки лежить село Тарасівка, де колись Шевченко пробував вчитися у дяка Богородського малярства. В тім селі мій батько о. Антоній Кошиць був священником, а в Кирилівці священствував брат о. Олександр Кошиць, син Григорія, що хрестив Шевченка. Тож хочеться при кінці життя пригадати тих людей, серед яких колись ріс та жив».

В 1884 році писали батьки дев'ятирічного хлопця до єпархіального бурси в Богуславі, яку закінчив 1891 року. Того ж року поступив Кошиць до Київської Духовної Семінарії, яку закінчив в 1896 році 21-літнім юнаком. Після семінарії обняв посаду вчителя в церковно-приходській школі у Грушівці, Київського повіту, де зорганізував перший самостійний хор. В 1897 році вступив до Української Духовної Академії, і на другий рік мав вже чудовий Академічний Братський Хор, з яким дав перші прилюдні концерти. Духовну Академію закінчив в 1901 році. Був рік на світській службі, а згодом одержав посаду вчителя у

жіночій єпархіальній гімназії в Ставрополі на Кавказі, де зорганізував мужський хор, з яким виступав на концертах з українськими піснями. В 1903 році одержав пропозицію від уряду Кубані записувати козацькі пісні. Він зібрав слова і мелодії 500 козацьких українських пісень, за що одержав у 1907 році золоту медаль на етнографічній виставі в Катеринодарі, столиці Кубані. В 1904 році перейшов на посаду вчителя у І-шу Тифліську жіночу гімназію на Кавказом. Але того ж року переніс назад до Києва на посаду вчителя співу в Духовній Семінарії. Хоч ця посада була мізерна, але він взяв її тому, щоб бути у Києві, про який снів та мріяв увесь час.

У Києві Микола Лисенко запросив його обняти у його нововідкритій Музичній Школі катедру хорового співу. В 1906 році вписався разом із Степаном, Андрієм Чехівським та славним Микешою на курс композиції Ломоносовського, який закінчив з найвищою оцінкою в 1910 році. В 1909 році обняв диригентуру хор студентів університету св. Володимира. На конкурсі хорів у 1910 році Студентський Хор під управою Кошиця, одержав першу нагороду. Від 1911 року обняв професор Кошиць Університетський Церковний Хор, найкращий, як він казав, який він мав у своєму житті. „Коли я, говорив Кошиць, пригадує собі художні переживання з цим хором, я прошою долі всі удари на тернистому шляху, і в той момент почував себе найбагатшим чоловіком на світі та дякую Богові за те, що все це було“. В тому 1911 році запрошено його в Імператорську Музичну Школу, яка згодом стала консерваторією, обняти катедру хорового співу. З хоровою класою поставив він у „Купецькому Зібранні“ ораторію Генделя „Юда Маккавей“ в супроводі консерваторської оркестри.

У 1912 році запросив Кошиця славний Микола Садоський стати капелмайстром у його театрі. В його театрі внів він оперу М. Лисенка „Різдвяну Ніч“ та „Утоплену“, оперу Козаченка „Пан Сотник“, Кржижковського „Янек“ та інші. Та коли запропоновано йому в 1916 році диригентуру Київської Опери, був він змушений залишити театр Садоського та консерваторію. Оперою диригував він лише один рік, тобто до 1917 року.

У вересні 1917 року постанала в Києві Центральна Рада, яка покликала Кошиця до Музично Театрального Комітету, з якого описіла розвинулося, Міністерство Мистецтв України. Професора Кошиця іменовано директором Музичних Справ при Державній Українській Театрі, і заразом головою Музичного Відділу Міністерства освіти. Перетяжений працею передав він головуство Степанові, а сам зайнявся утворенням Етнографічного Кабінету при

Українська громада студентів за добрим вітанням. Хочемо поділитися з читачами добрим вітанням з Філадельфії, а саме: вітанням із життя і дальшого розвитку Українського Освітньо-Культурного Центру.

20-го жовтня ц.р. відбулися шості річні загальні збори Корпорації УОКЦентру. У цій статті подамо деякі важливі дані про цю нашу дуже активну організацію, на основі звіту президента Корпорації д-ра Олександра Черника та деяких додаткових інформацій.

Корпорація має сьогодні 717 членів, у тому 635 фізич-

них членів і 82 члени-організації. Члени Корпорації заклали до тепер 2,147 250-доларових уділів на суму \$36,750 дол. Інші приходи Центру — це річні вкладки членів, коляда, пожертви, американські дотації, до-рівняльні фонди, винайм приміщень, річні і одноразові, бенкети, базари, відсотки і т.п.

У розходах найбільшими позиціями були сплата моргеджу, розбудова, перебування і направи огирання, електрика і вода, пошта і т.п.

Позиція „платні“ становила у звітному році всього 7,497 дол. Це значить, що величезна діяльність цієї

великої організації спирається майже виключно на безкоштовну працю. Д-р Черник згадував, що деякі члени організації УОКЦентру жертвували по 40 до 60 годин своєї праці тижнево!

Найбільшими досягненнями УОКЦентру було у звітному році спалення 350,000 моргеджу, підготовка і започаткування великої розбудови приміщень Центру; заходи, щоб включити у життя УОКЦентру організоване українське студентство та прийняття до Центру нашої української школи, СУМ-а та хору „Прометей“.

Приготування і перебування приміщень для нашої

Добрі вістки з Філадельфії

школи вимагало багато труду і коштів. Д-р Черник висловив подяку членам УОКЦ, що допомагали у цих справах, а зокрема: Миколи Лютому, якого він назвав „українським суперменом“.

Д-р Черник не згадував про це у звіті, але ми бачили, як при перебуванні приміщень Центру у величезній спеку важко у поті чола працювали не тільки він сам, але і два його дорослі сини.

Є надзвичайно позитивним досягненням, що у гарних приміщеннях Центру працюють сьогодні і „Рідна Школа“ і „Наша Українська Молодь“ обох цих шкіл виховується у середовищі, яке вчить і взаєморозуміння і братньої любові.

Про розміри і динаміку праці Центру можуть свідчити такі цифри: 14 засідань Дирекції Центру у звітному році та 350 засідань різних комітетів Центру; 126 різних імпрез, у тому 16 імпрез, влаштованих сектором імпрез Центру.

Праця УОКЦентру йшла у звітному році у чотирьох секторах: адміністративному, що його очолював д-р Ярослав Яримович; у секторі програм, що його очолював інж. Анатоль Прасіч; у секторі господарчому, що його очолював інж. Борис Павлюк та у секторі фондів, що його вела Христина Кульчицька.

Сектор програм обіймав у звітному році три „служби“: службу шкільництва, що її очолювала Марія Конрад; службу інформації, яку вела Орієнта Гаска та Суспільну Службу, що її очолювала м-р Марія Татунчук. Членство УОКЦентру збільшується, сказав д-р Черник, приблизно на 100-150 осіб річно.

У Філадельфії й околиці живе біля 70,000 осіб українського походження, і завданням УОКЦентру є приєднати до Центру якнайбільше із них.

УОКЦентр росте і розвивається на базі великої жертвенності української громади, але провід Центру робить неспівні заходи, щоб одержувати державну, стейтову і міську допомогу.

Завданням Суспільної Служби при УОКЦентрі є, сказав д-р Черник, не конкурувати на тому полі з іншими нашими організаціями, але збудувати Суспільну Службу на американський лад. При цій нагоді варто зауважити, що в Америці існує багато федеральних, стейтових, міських та приватних фондів для допомоги убогим, старшим, немінним і т.п., і до тепер українська етнічна група користалася з цих фондів дуже мало. Здобування такої допомоги вимагає багато наполегливої праці, фахового підходу і деколи належних зв'язків.

У О К Центр присвячує цим справам багато уваги та зусиль, і є добрі результати, що з бігом часу допомога тим нашим громадянам, що її потребують, буде чимраз збільшуватися.

У О К Центр присвячує цим справам багато уваги та зусиль, і є добрі результати, що з бігом часу допомога тим нашим громадянам, що її потребують, буде чимраз збільшуватися.

Загальні збори вибрали Дирекцію УОКЦентру у такому складі (велика більшість членів Дирекції була перевибрана): члени Екзекутиви: президент Корпорації — д-р Олександр Черник; 1-й віцепрезидент і голова сектора адміністрації — д-р Ярослав Яримович; 2-й віцепрезидент — Віра Андрійчук; ексекютивний директор — Орієнта Гаска; секретар і голова сектора фондів — Христина Кульчицька; касир — д-р Лев Кушнір; голова сектора господарчому — інж. Борис Павлюк; голова сектора програм — позиція ще не обрана; члени Дирекції (усі члени дирекції ведуть різні ділянки праці УОКЦентру і є головами однієї або кількох комісій УОКЦ, у зв'яз-

ФУНДАЦІЯ ПРИЯТЕЛІВ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ, ІНК.,

проголошує з великою вдячністю 1-ший список ВШ Жертводавців на мільйоновий

„ВІЧНИЙ ФОНД ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ“.

За час від Зустрічі Представників ЕУ з громадянством Нью Йорку 28 вересня 1985 до кінця листопада 1985 наспіли декларації та пожертви від ось таких Громадян:

	декларовано:	вже сплачено:
Український Народний Союз	50.000.00	
Дир. Коць Маріан і Іванна	20.000.00	10.000.00
НТШ — Нью Йок	10.000.00	
д-р Ценко Микола	5.000.00	1.000.00
д-р Козарська Марія	4.000.00	2.000.00
Українська Фед.Кред. „Самопоміч“ — Нью Йорк	2.500.00	2.500.00
д-р Фігель Атанас (у канадських доллярах)	2.000.00	2.000.00
м-р. Баранецький Володимир і Христина	1.000.00	500.00
д-р Бачинський Олег	1.000.00	1.000.00
Ватага Бурлаків	1.000.00	1.000.00
д-р Ворох Степан і Степанія	1.000.00	
бл.п. д-р Нижанковський Зенон (із спадщини)	1.000.00	1.000.00
Никифоров Василь і Зеновія	1.000.00	500.00
м-р. Олесницький Остап і Слава	1.000.00	200.00
комерсант Пирський Михайло	1.000.00	1.000.00
м-р. Рак Володимир і Анна	1.000.00	500.00
Українська Православна Фед. Кред. — Нью Йорк	1.000.00	1.000.00
Українська Фед. Кред. „Самопоміч“ — Джерзі Сіті	1.000.00	1.000.00
інж. Чайківський Богдан і м-р. Ірина	1.000.00	1.000.00
д-р Шпитко Микола	1.000.00	
Шуган Степан і Евстахія	1.000.00	1.000.00
Українська Фед. Кред. „Самопоміч“ — Ньюарк, Н.Дж.	600.00	600.00
інж. Грицай Тарас і Ія	500.00	150.00
Кулинич Зеновія	500.00	500.00
м-р. Олесницька Софія у пам'ять чоловіка д-ра Богдана	500.00	500.00
Олесницький Любомир і Марта	500.00	100.00
Олесницький Нестор і Іванка	500.00	100.00
проф. д-р Петришин Володимир і Аркадія	500.00	
д-р Петришин Волтер і Гелен	500.00	500.00
Попітило Анна в пам'ять чоловіка д-ра Юліана	500.00	500.00
д-р Прокіл Мирослав і Люба	500.00	500.00
Роспутько Ольга (Філадельфія)	500.00	100.00
Сидор Теодора	500.00	500.00
Трипка Євгенія	500.00	500.00
Український Спортивний Клуб, Нью Йорк	500.00	
Пастова Група Трентон (дол. 100.00 у пам'ять І. Костюка)	200.00	200.00
Рекшинська Серафіма з дітьми у пам'ять бл.п. Василя Рекшинського	161.00	161.00
Гаврих Л. 100.00, д-р Стецьків Е. і Н. 40.00, д-р Пушкар В. і С. 10.00 у пам'ять Марії Гаврих	150.00	150.00
Гайда Ігор і Рома	150.00	150.00
Бунецький О. (Канада — в канадських доллярах)	100.00	100.00
Ворох Володимир і Марія	100.00	100.00
м-р. Качала Сосонт	100.00	100.00
інж. Лесько Михайло і Люба	100.00	100.00
ОДВУ Балтімор	100.00	100.00
Олесницький Юрій	100.00	100.00
д-р Осінчук Роман (щорічно дол. 100.00)	100.00	100.00
Паст Клієлєнд	100.00	100.00
Паст Нью Йорк	100.00	100.00
Подооба Теодор	100.00	100.00
Роговський Віктор і Марія	100.00	100.00
о. Ткачук Іван	100.00	100.00
Ціхаш Олена	100.00	100.00
Дністер — м-р. Васічко Володимир	50.00	50.00
Клим Іванна і Ярослав	50.00	50.00
Мілянчик А. Михайло	45.00	45.00
Сердюк Параскевія (Нью Гемшир)	40.00	40.00
Тропак Андрій	25.00	25.00
Ключник Ірена (Каліфорнія)	20.00	20.00
Балицька Наталія (Ілліной)	10.00	10.00

Додаткові пожертви (деякі замість квітів) з нагоди Зустрічі в Нью Йорку:

По дол. 100.00: Косович Дмитро і Стефанія, Лиман Леонід, д-р Ратич Іванна, Стебельська Лідія.

По дол. 70.00: Джус Теодор і Норма, м-р. Ільницький Роман і Ініна, д-р Трембіцький Волтер і Гільдія, д-р Чолган Іларія і Рома.

По дол. 50.00: д-р Бородайко Богдан, д-р Макаревич Іван і Наталія, м-р. Рак Оксана, інж. Суховерський Омельян з дружиною.

По дол. 35.00: ред. Барагура Володимир і Марія, д-р Головінський Іван, Ржепецька Марія, д-р Рожановський Ярослав, Савицька Марія, Смерчинська Павлина, Ярош Марта, Яхно Ольга.

По дол. 30.00: Островська Олена.

По дол. 25.00: Ковалів Роман і Бронислава, м-р. Мотиль Олександр і Марія, Круховий Володимир із дружиною, Курчук Микола з дружиною, Тимочко М. і Я.

По дол. 20.00: Бачинський Юліан із дружиною, Білан Іванна, Есенс Євгенія.

По дол. 10.00: д-р Домбчевський Іларіон, Навроцька Христина.

У пам'ять Марії Володимирівни Залеської зложили:

Дол. 410.00 — Онискевич Лариса і Любомир із Родиною.

По дол. 100.00: Стасюк Лідія і Маркіян, Шиняйлович Богдан і Христина.

По дол. 50.00: Котис Богдан, д-р Скоцька Олена, Щур Леся і Орест.

Дол. 30.00 — Кузик Дарія Н.

По дол. 25.00: д-р Крупа Теодозій і Любомира, д-р Романків Л. Т., Ружицька Таїса (в канадських доллярах), Родина Соневицьких, Марія Храплива.

По дол. 20.00: Гарткович Надія і Іван, Глушок Марія і Михайло, Обаранець Олена і Євген.

По дол. 15.00: Депутат Теодозій і Михайло, Цісик Євгенія і Марія.

По дол. 10.00: Бойцун Анастасія і Михайло, Дуліба Розалія і Микола.

На Зустрічі в Сан Франціско 16 листопада ц.р. вплатили:

По дол. 500.00: Гувер Анна С., Маренію Юрій і Галина, д-р Сидорак Ярослав і Оксана.

По дол. 250.00: о. Микита Андрій, Українська Кат. Місія св. Апостола Андрія (Сакраменто), Українська Кат. Місія св. Володимира (Сан Хозе), Українська Кат. Церква Непорочного Зачаття (Сан Франціско).

По дол. 150.00: — Стецьків Богдан і Галина.

По дол. 100.00: Бізір Віталій, Козбур Нестор і Люба, Орленчук В. і Я.

По дол. 50.00: — Шавлач Ростислав і Віра.

По дол. 25.00: — Костирко Микола.

Чергові списки жертводавців проголосимо після отримання звідомлень від інших місцевих Комітетів Зустрічей представників ЕУ з громадянством. Списки пожертв замість квітів на могилу забутогого сл.п. проф. В. Кубишова проголосимо на початку 1986 р.

Тепер перед нами чергове велике завдання: Допоможімо нашою жертвенністю продовжувати монументальне діло творця Енциклопедії України!

Чеки та листи просимо ввічливо вислати на адресу: The Foundation of Friends of the Encyclopedia of Ukraine Inc., 6 Nebraska Drive, Matawan, N.J. 07747.

Назву Фонду можна скоротити ось-так: Foundation F.E.U.

За Президію:

М-р. Володимир Баранецький
Голова

Д-р Атанас Фігель
заступник голови

Д-р Володимир Пушкар
касир

Слава Олесницька
секретар

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

ДІОНІЗІЯ СМОТРИЧА

довголітнього працівника УНССоюзу та чоловіка нашої співробітниці Оленки на ВИХОВАННЯ СЯЩЕНИКІВ у БРАЗИЛІ

\$332.00 зложили —

ПРАЦІВНИКИ
ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНССОЮЗУ
і В-ва „СВОБОДА“

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

ВІРИ КОРОЛИШИН

складає 50.00 дол.

на Видання „Батьківщина“
Пану Редакторові висловлюю глибоке співчуття
ГАЛИНА СЕГІДА

Замість квітів на свіжу могилу
НАШОЇ КУЗИНКИ

св. п.

АННИ БУЧАК

складаємо 50.00 дол.

на Комітет Оборони Української Спащини
Д-р РОМАН і м-р ОЛЬГА МОРОЗИ

БРАТСТВО кол. ВОЯКІВ І УД УНА
СТАНІЦІА НЬО ЙОРК

діляться сумною вісткою з побратимами, комбатантами та всім громадянством, що дня 2-го грудня 1985 р. відійшов у Вічність

сл.п.

ПЕТРО ЗГІБА

кол. воїн І УД УНА, учасник бою під Бродями, довголітній член Управління Станіції в Нью Йорку, активний член громади.

ПАНАХИДА у середу, 4-го грудня 1985 р. о год. 7.30 веч. в похоронному заведенні Walsh & Cassese 104-38 Jamaica Ave., Queens, N.Y.

ПОХОРОН у четвер, 5-го грудня 1985 р. о год. 10-й ранку, Служба Божа в церкві св. Марії в Озон Парк 97-06 87 вул., а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Родніні Покійного складаємо наші глибокі співчуття.

УПРАВА СТАНІЦІА
6-ВА у НЬО ЙОРКУ

У вглибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що у віаторок, 3-го грудня 1985 р. по короткій недугі серця відійшов у Вічність наш Найдорожчий Муж і Брат

бл. п.

МИХАЙЛО МАНДИБУР

Покійний народився 1921 р. в селі Курдубанівка Бучацького повіту в Україні

ПАНАХИДА у п'ятницю, 6-го грудня 1985 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні John Senko, Hempstead Funeral Home при 89 Peninsula Blvd, Hempstead, N.Y.

ПОХОРОН у суботу, 7-го грудня 1985 р. о год. 9-й рано з трого ж заведення до церкви св. Володимира в Гемпстеді, а відтак на цвинтар св. Духа в Гемтонбургу, Н. Й.

Залишилися в тяжкому горю:

дружина — ОЛЬГА
сестра — ОСИПА з родиною
брат — ВОЛОДИМИР з родиною в Україні та близька і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшла у Вічність 27-го лютого 1985 р. Наша Найдорожча Мама, Бабуля ПРАБАБУЛЯ

бл. п. ЄВГЕНІЯ ШАРКО з дому СПОЛІТАКЕВИЧ

Покинйа відійшла на 91-му році свого трудного і все повного християнської віри життя; ще 10 днів а було б їй 92 роки.

Поховано Покинйу на Українським Національним Цвинтарі-Пам'ятнику у Вашингтоні. З весною туди перенесено також тілці останки її покійного мужа Петра, який помер у 1977 році.

В першій мірі дякуємо Всечеснішим Отцям: парохіві собору Пресвятої Родиноі о. Стефанові Шавелєві та його со-трудникам о. Йосифові Денищуківі як і парохіві церкви св. Тройці о. Тарасові Лончині за їхні часті відвідини Покинйої дома, в шпиталі і в старечому домі, за так достойне пере-дення на похороні, за так достойне проведення похорону і за так достойне проведення поминальних Служб Боже.

Ріанок складаємо щиро подяку Рідним, Приятелям і Знайомих, які виявили так багато сердечності і співчуття. Щире спасибі за їхні молитви, Служби Божі, та пожертви зложені на шляхетні цілі в пам'ять Покинйої.

Також дякуємо членкам Марійських Дружин у Вашингтоні і Нью Йорку та членам 78-го Відділу Союзу Українок Америки за те, що все пам'ятали про свою провід-ницю-членкиню.

Щира подяка Вашингтонській Громаді за індивідуальні відвідини Покинйої, за слова розради, та за чисельну участь в відправленні Покинйої в світ, до якого вона все стриміла і про який вона все думала і говорила.

Слідуючі особи та товариства зложили пожертви для вшанування пам'яті

бл. п. ЄВГЕНІЯ ШАРКО

ЗАУПОКІЙНІ ЧИ БІЖИ

А. І. О. Гаврилики, О. Гайду, О. Шушка, М. І. Я. Ганкевичі, Родина Гавдича, Б. І. Я. Гелети, Сестри Кармелітанки, Т. Кічоровська, Ю. І. А. Кіс, З. Кульчицька, Марійська Дружина Вашингтон, Марійська Дружина Нью Йорк, Н. Ошей, М. І. О. Со-кіл та 78-й Відділ Союзу Українок Америки.

СЕМІНАРІА ПРИ УКР. КАТ. УНІВЕРСИТЕТІ
ІМ. КЛИМЕНТА ПАПИ В РИМІ:

Н. І. П. Бабяки, М. Бохно, А. І. О. Гаврилики, Х. І. О. Громоцькі, А. І. О. Гавдич, Н. І. І. Гавдич, Б. І. Я. Гелети, Т. І. В. Демчук, І. І. О. Зинюки, І. Кості, С. І. П. Крулі, О. І. Б. Козими, О. І. В. Левен, В. Пилипчук, С. І. П. Процики, О. І. М. Раковські, Л. І. Я. Раковські, О. І. О. Старосольські, І. І. М. Ставничі, У. І. І. Сосі, Л. І. Д. Фонтана та Т. І. Б. Ясинські.

ВИХОВАННЯ СЯЩЕНИКІВ у БРАЗИЛІ та ГЛЕНКОВІ:

С. І. М. Француженки, Б. Кудрик, С. І. Королі, М. І. М. Ломачи та О. І. П. Матули.

СОБОР ПРЕСВЯТОЇ РОДИНИ:

М. І. Н. Базарки, В. Бачинська, Т. І. Вітковичі, М. І. М. Ворис, Л. І. Д. Дент, М. І. Т. Залупці, П. Кини, О. І. С. Курпики, М. І. П. Лещини, Марійська Дружина Вашингтон, Марійська Дружина Нью Йорк, О. І. Ю. Мельниковичі, І. І. Я. Пацлавські, Приятелі з праці, М. І. О. Сокіл, А. Тимма, Р. Ференцевіч, Р. І. М. Яримовичі, Л. І. Е. Ярославичі та Родина Покинйої.

ПАТІЯРІЯШНИЙ ФОНД:

А. І. І. Прокоповичі.

ПРЕСФОНД „ЮНАКА“

(Дарункова передплата журналу „Готуйся“ та „Юнак“ для незможних дітей).

Курні УПС-ок „Перші Стелі“, І. І. П. Ганкевичі, Е. Гасюк, М. Гельбін, С. Геврич, Л. І. С. Федуні, Г. Гріци, Н. Коропецька, О. Коропецька, Л. І. Т. Крупа, Д. Ластовецька, Л. Ошквиченко, О. Панасюк, Х. І. Б. Певні, О. Парабчук, С. Рубель, О. Савчук, Н. Соневіцька, Н. Сохан, М. Турчин і Т. Турянська.

Загальна сума пожертв — \$ 2 045 00

Всім жертводавцям наша щира подяка. Хай Все-мошній винагородить всіх Своїми ласками, а Покинйу хай благословить Небесною Вічністю.

РОДИНА

УКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ СВ. ВОЛОДИМИРА АПОПКА, ФЛОРИДА

у великому смутку повідомляємо Родину, Приятелів, Знайомих і Членів Товариства, що відправивши ранком Святу Богослужбу в неділю, 1-го грудня 1985 р. у вічній годинах відійшов у Вічність

св. п. о. прелат АНДРІЙ НАЗАРЕВИЧ

проживши 73 роки

Залишив у смутку опечалених:

дружину — ІВАННУ
дочку — НАДЮ КУКПЕР
швагрю — ІВАНА ЛОБІЯ з родиною
кузнів — в Америці, Канаді і родину в Україні
заслужених Парохию у Віллантиту, Конн.
і Апопці, Флорида.

ПОХОРОН відбувся у четвер ранком 5-го грудня 1985 року.

ВІЧНА ЙО

